

der staar jo udtrykkelig i Lovforslagets § 1009, at Loven ikke træder i Kraft før Vedtagelsen af Love om Landets Inddeling i Retskredse og Sysler, om Lønninger osv. osv. Det er der saaledes allerede taget Forbehold om, og det er jo en Paragraf, som jeg neppe tror, der vil blive nogen som helst Strid om i Fællesudvalget. Jeg synes derfor, at naar man vilde gaa den Vej, som det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Breinholt) nu anbefaler, burde man have gjort Modstand — om jeg saa maa udtrykke mig — paa et tidligere Stadium, nemlig i sidste Samling, da Sagen var til Behandling i Tinget, ja vel strengt taget allerede i den foregaaende Samling, da Lovforslaget jo egentlig nærmest var Genstand for en Realitetsbehandling.

Justitsministeren (Alberti): Naar det tages i Betragtning, at der nu formodentlig er 5 Maaneder til Rigsdagssamlingens Afslutning, vil dog vistnok det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Breinholt) være tilbøjelig til at indrømme, at der er saa lang Tid tilbage, at det, det ærede Medlem kalder for det yderste Øjeblik, vil kunne komme til at strække sig over adskillige Maaneder. Der vil saaledes ikke være nogen som helst Fare for, at nogen skulde blive overrasket eller paa Grund af Tidens Knapthed skulde blive trukken med til noget, han ellers ikke vilde med til. Naar jeg i Aar ligesom i Fjor har indtaget det Standpunkt, at Oplysninger om Reformens Bekostelighed naturligen først vilde være at tilvejebringe paa et mere fremrykket Stadium, er det, fordi det er min Overbevisning, at det ikke kan være anderledes. Det er ikke gjort med at sige: der foreligger to forskellige Hovedaffattelser; lad os faa at vide, hvad hver af dem koster, saa ere vi ude over det Spørgsmaal. Thi, som vi alle vide, vil Forholdet ikke blive det, at en af disse Hovedaffattelser bliver til Lov, og den anden ikke. Forholdet bliver, at ingen af dem bliver til Lov, men derimod en Sammenarbejdelse af de to Hovedaffattelser, hvor man paa Forhaand slet ikke ved, paa hvilke Punkter dette høje Ting vil føre sine Anskuelse igennem, og paa hvilke det andet Ting vil gøre det. Jeg skal saaledes nævne et Par enkelte Spørgsmaal, som straks vil gøre det klart for det ærede 3die Medlem for 8de Kreds, at det ikke med Hensyn til det finansielle kommer ud paa et, hvilken Affattelse man tager. Jeg skal nævne et saadant Spørgsmaal som det: paa hvilket Tidspunkt der skal beskikkes

Forsvarer for den anklagede, noget, der vil komme til at dreje sig om adskillige Penge Aaret rundt — jeg vil nødig nævne noget bestemt Tal. Hvor meget der vil gaa med, vil komme til at afhænge af, om Forsvareren bliver beskikket paa et tidligere eller senere Tidspunkt, og endvidere af, i hvilket Antal Sager der skal beskikkes Forsvarer. Et andet Spørgsmaal af finansiell Betydning er det, hvor vidt man vil gaa med Hensyn til Kravet om Nævnings Medvirkning. Gaar man meget vidt i saa Henseende, koster det selvfølgelig mere, end naar Grænsen drages snævrere. Endelig skal jeg nævne Spørgsmaalet om Varetægtsarrest, der ogsaa spiller en stor Rolle. Ja, jeg vilde kunne nævne 10—20 Spørgsmaal til, der alle vilde faa Betydning ved Afgørelsen af Bekosteligheden. Men ingen vil kunne sige, hvilken Betydning de vilde faa, før man saa nogenlunde ved, hvorledes hvert enkelt Spørgsmaal til syvende og sidst bliver afgjort.

Hage: Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Nellemann) udtalte, at Ønsket om finansielle Oplysninger burde have været fremsat tidligere. Jeg tror, at det ærede Medlem nævnte: allerede for to Aar siden. Det giver jeg det ærede Medlem Ret i, men fordi man ikke tidligere har gjort, hvad man burde gøre, er der ingen Grund til ikke at gøre det nu. Jeg tror, at der er en voksende Stemning rundt omkring i Befolkningen og ligeledes her paa Rigsdagen for at faa klarlagt, hvad denne Reform vil koste, fordi man — maaske med Urette — er bleven opskræmt af Summer, der vilde være overordentlig byrdefulde for Statskassen at bære. Og naar det samme ærede Medlem udtalte, at der vil komme til at staa i Loven, at den ikke træder i Kraft, før Pengene ere bevilgede, tror jeg, at Udsigten til, at det finansielle Spørgsmaal da vil faa den Vægt, det bør have, er grumme ringe. Har man først vedtaget Loven, er Rigsdagen under et saadant Pres i Henseende til at vedtage de nødvendige Udgifter, at jeg, da jeg lægger megen Vægt paa den finansielle Side af Sagen, maa fastholde, at det er rigtigt, at denne Sag bliver overvejet i et Udvalg.

Nellemann: Jeg ønsker blot at berigtige en Misforstaaelse af, hvad jeg har sagt, en Misforstaaelse, som jeg for Resten ikke tror er begrundet i, hvad jeg udtalte. Jeg har ikke sagt, at Oplysningerne burde have været forelagte os tidligere, men kun, at de, der forlange disse Oplysninger som